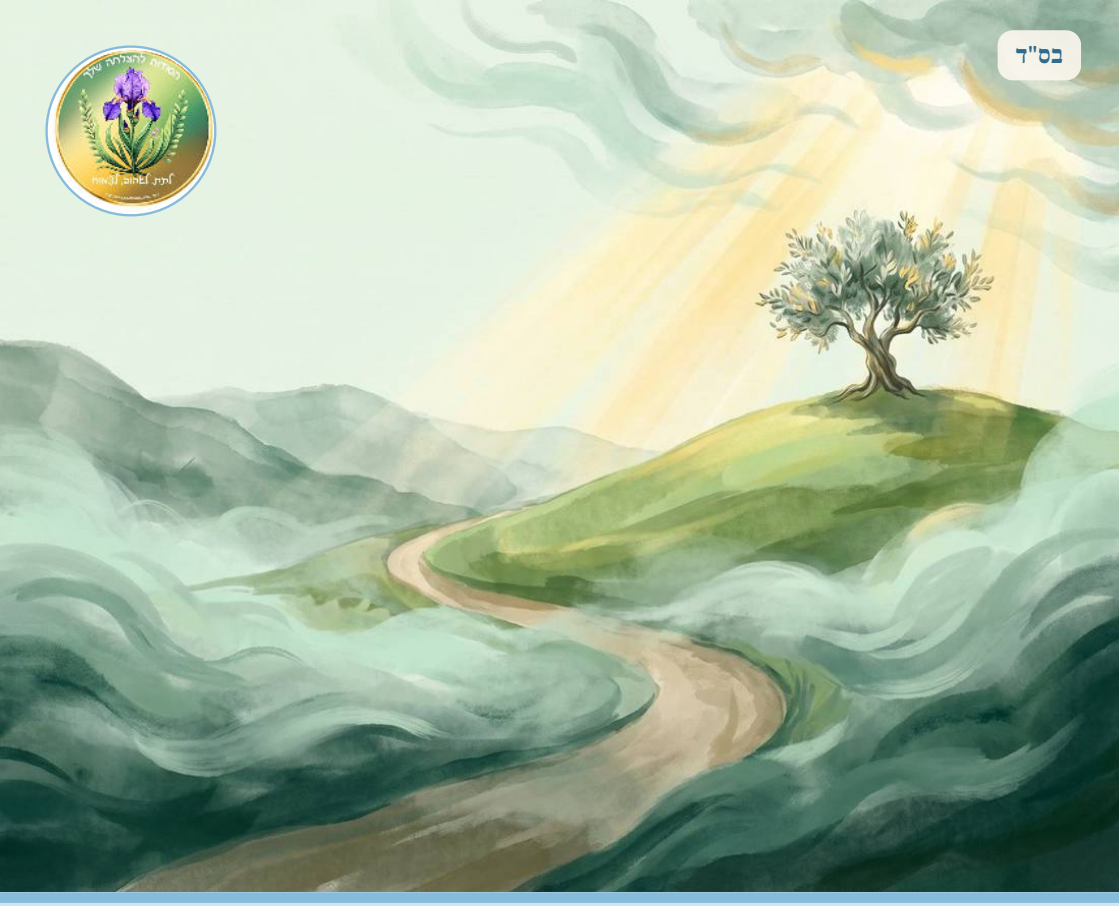
בס"ד

פרשת פקודי

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

בס"ד

פרשת פקודי

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

אנחנו נמצאים השבת הזאת בשבת שחותמת את ספר שמות. אחת הפרשיות הנפלאות פרשת פיקודי. בפיקודי מדובר על הדין וחשבון שמשה רבינו מסר על ענייני המשכן. ופרשת שקלים, גם שם מוזכר העניין של השקלים שנתנו ישראל עם יהוידע הכהן. ואת המספר שלהם כתוב שם יצורו וימנו. ובאמת יש מקום לשאול. ידוע הוא רבותי שאין הברכה מצויה לא בדבר המדוד ולא בדבר הספור ולא בדבר השקול אלא בדבר הסמוי מן העין. שנאמר יצו ה' את הברכה באסמיך. פירוש באסמיך סמוי. ראיתי שאת השאלה הזו הזוהר שואל. אם לא סופרים אז למה הפרשה אומרת פיקודי. פיקודי פירושו מנין. וספר. משה רבינו מסר דין וחשבון. ואדרבא הגמרא אומרת שאיש ציבור שאסף כספים צריך למסור דין וחשבון. זה מופיע גם בתורה בנביאים ובכתובים. בתורה: כאן משכן העדות..ומצא חן ושכל טוב בעיני ה' ואדם. האדם צריך לדאוג שלא יחשדו בו. והכוהנים שהיו הולכים לבית המקדש לספור את המניין של התרומות. הגמרא אומרת שהכהן שהיה נכנס היה נכנס עם בגדים ללא חפתים, ללא מכפלת. ללא תפר, אלא בגד פשוט חלק עד הסוף, שחס ושלום לא יחשדו בו שהסתיר איזה מטבע בתוך איזה קפל. אם העשיר יגידו העשיר מהכסף שהוא לקח מהמקדש ואם העני יגידו זה קללה רבצה עליו. הוא גנב מהמקדש ותראה מה קרה לו. אסור לאדם להביא את עצמו לידי חשד. שמישהו יחשוב עליו משהו לא טוב. אז היו סופרים.

אז התירוץ: כדי להוציא את עצמו מחשד. חייב למסור דין וחשבון כל קופה ציבורית. אבל עדיין נשאלת השאלה למה הקב"ה ציווה לספור ?

הזוהר מתרץ תירוץ נפלא מאד: בוודאי אם אתה נכנס לחנות ואתה משלם. עליך לספור לפני שאתה משלם. גם כשאתה מקבל כסף תספור אותו מיד שגם אתה לא

תחשוד כשתצא משם. מסופר על אחד מחכמי ישראל שפעם אחת הלך לאחד מתלמידיו שהיה בעל עסק. הוא היה באיזה צרה והוא הביא אנשים שיכולים לעזור לו באותה בעיה. ישבו שם יחד בחדר העסק. והנה באמצע השיחה הגיע אדם נכבד והיה צריך אותו בעל עסק לצאת ולשוחח עם אותו נכבד. בקש את סליחת הרב שצריך לצאת לכמה דקות. היתה מגירה של הכסף שם והוא סגר ונעל אותה עם מפתח ולקח את המפתחות. כשחזר שאל אותם: אתם ראיתם שלקחתי את המפתחות אחרי שנעלתי את המגרה. האם חשדתם בי שאני חושד בכם שאתם תקחו איזה משהו ? ואתם שלושה. בואו אספר לכם למה עשיתי זאת. שמעתי מהרב עצמו שאסור לחשוד בכשרים. הגמרא אומרת: החושד בכשרים לוקה בגופו. ולא רק זאת באבות דרבי נתן מובא שאם חשדו באדם באיזה עבירה שעשה לא לחינם חשדו בו. אפילו זה היה שקר. או שהוא עשה את זה בסתר פעם או שאם לא עשה את זה בסתר אומרת הברייתא הוא חשב לעשות את העבירה, ואם גם לא חשב אז הוא חשד במישהו שעשה את העבירה והמישהו הזה לא עשה ולכן זה התגלגל עליו. כאשר חשב כן חשבו עליו. אז אסור לחשוד ואסור לגרום שיחשדו בו. אמר להם אני בערב עושה ספירת מלאי ופותח את הפנקסים ובודק: כמה כסף נכנס כמה יצא ? מי ישלם מחר ? ולפעמים יוצא שהקופה חסרה. ולפעמים יוצא שהקופה חסרה. אז אני שחזור ובודק, אולי מישהו בקש ממני כסף ולא רשמתי. וצריך לרשום. ואני לא רוצה שבערב שאני אעשה את החשבון אני לרגע אחד חלילה אחשוב בכלל דבר כזה. כדי להוציא את החשד אני נועל. כדי שאני לא אבוא לידי חשד. רואים עד כמה אדם צריך להיזהר כדי לא להגיע לידי חשד. יותר מזה. הגמרא אומרת: מהי לא תגנוב ? לפעמים רוצה להקניט את השני או למתוח את השני, בבדיחותא. וההוא נבהל איפה הארנק שלי ? מי ששעושה את זה אומרת הגמרא, עובר על לא תגנוב.

הרב מקוצק מביא את המעשה הזה: לביתו היו נכנסים הרבה אנשים ויום אחד מהדיינים של העיר, עלתה שאלה רצינית בבית הדין. הדיין מצא אך הדבר עדיין היה אצלו בספק. מה יעשה ? ילך להתייעץ. כתוב ותשועה ברב יועץ. חכם, לא טוב שימהר לענות. ימתין. אנשי כנסת הגדולה אמרו: היו מתונים בדין. והעמידו

תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה. דבר ראשון להיות מתון בדין. מנהג טוב לרב שיגש לארון הספרים יפתח ויקרא את התשובה משלחן ערוך. אין יותר טוב מזה. אתה בטוח שאתה לא טועה. כך יעשה האדם לעצמו הרגל.

ר' אליהו מני, עליו השלום, היה גדול ישראל. הוא יליד העיר בגדד. והוא מצאצאי דוד המלך. מני=מנצר ישי. והוא עלה לירושלים. אבל פה בירושלים מצב בריאותו לא היה טוב והוא הבין שמהשמיים יש איזה קשיים. הרב אמת ליעקב ר' יעקב שאלתיאל ניניו כותב בהקדמת ספרו "אמת ליעקב", הוא חי לפני כ 200 שנה. אומר: דע שלבוא לבנות את ארץ ישראל ולגור בישוב חדש בפרט בירושלים קשה מאד. והשטן עושה כל מה שבידו להחריב ולהפריע. וצריך הרבה זכויות וסבלנות ותפילה וצדקה וישועה כדי שהיישוב יהיה טוב. רבינו חיים בן עטר כמה סבל. שנה שלמה נדד בגליל כי בירושלים היתה מגיפת חולירע. ר' אברהם אזולאי לפני 400 שנה עלה לארץ ישראל. בדרך האניה טבעה. הוא ניצול באמצעות חתיכת עץ ששט עליו וניצול. לזכר הנס צייר את חתימתו. עד היום חתימתו ידועה: הצעיר אברהם אזולא ולמטה צורת ספינה עם תורן. הרמב"ם בבואו לארץ ישראל. הוא ברח, יצא מקורדובה הגיע למרוקו ברח משם לארץ ישראל. בדרכו לארץ ישראל היה סער גדול מאד בים וכמה פעמים חשבו באותו יום שהם מתים. כותב הרמב"ם: ואני הייתי כל אותו היום עומד על סיפון האניה וצועק להשם יתברך ובוכה ומתחנן ונדרתי כמה נדרים לקב"ה. ואחר כך ניצל. והוא כותב: וקבלתי עלי ועל זרעי, יום זה שיהיה לכל חיי יום תענית. וכשם שבאותו היום לא הייתי עם אף אדם אלא רק עם הקב"ה, כך קבלתי עלי לעסוק בתורה לבדי עם הקב"ה לזכר אותו יום. זה לא סתם לבוא לארץ ישראל. הם הכשירו לנו את הקרקע. לא כל אחד זוכה לגור בארץ ישראל.

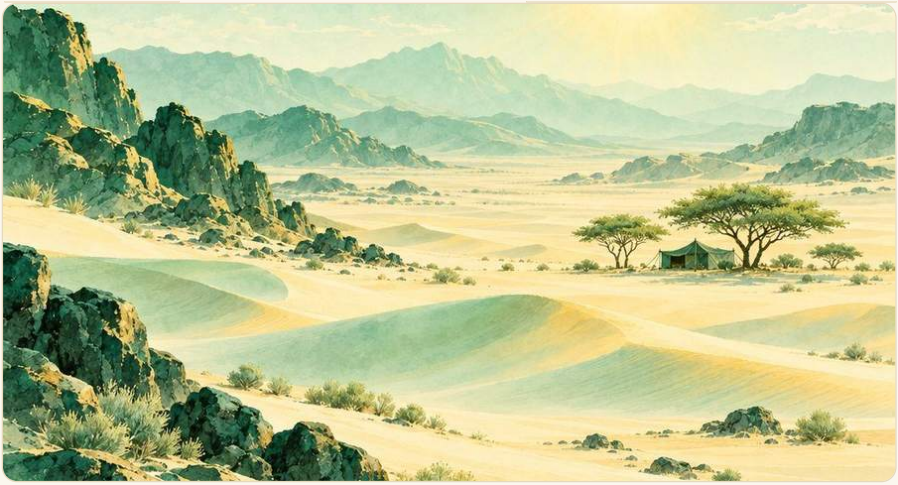
מצווה לבנות בית בארץ ישראל. קונה דירה = אני בונה בית בארץ ישראל. גם אם קנית מקבלן...חניכת בית בארץ ישראל יש בו מצווה.

נחזור לענייניינו...

ר' אליהו מאני, אמרו לו הרופאים שהוא צריך לעבור לחברון כי האוויר שם יותר מתאים לו. הוא לא הסכים שבחותמת שלו יהיה חתום רב העיר חברון, אלא משרת בקודש בעיר הקודש חברון. "זאת עיר האבות, איך אני אקרא לעצמי רב העיר." בחברון קוברים את המתים עם הפנים למערת המכפלה. במקומות אחרים קוברים עם הפנים לירושלים. מדוע בחברון קוברים עם הפנים למערת המכפלה ? בזוהר הקדוש כתוב שתחיית המתים תתחיל במערת המכפלה. תבוא רוח מגן עדן להחיות את המתים ותנשב דרך מערת המכפלה והראשונים שיקומו יהיו האבות. לכן נקראים ישני חברון. הם ישנים. לא מתים. ומשם תבוא הרוח לכל בתי העלמין שבעולם ותחיה אותם. החיות והנשמות המרכז שלהם, הפתח שלהם זה במערת המכפלה. אז הוא הסכים להיות רב העיר. אשתו היתה גדולה מאד בתורה. קראו לה הרבנית סמרה. היא אחותו של הזבחי צדק. הזבחי צדק, זה רבי עובדיה סומך, רבו של הבן איש חי. הביאה לו חמישה בנים. כולם תלמידי חכמים הוא היה חסיד גדול מאד. כשהיו באים אנשים לבקש את הרב היתה שואלת אותם מה אתם צריכים? היתה נכנסת, מוציאה את השלחן ערוך. הנה כאן כתוב כך...שלא יגידו, מאיפה היא יודעת..היא קבורה יחד איתו עם בעלה ר' אליהו מני, זכותו תגן עלינו. הערבים מאד אהבו אותו. הם היו נשבעים בשמו. היו מאמינים בו באמונה שלמה. כי ידעו שהוא ישר וצדיק. כשנפטר רצו לחטוף את הגופה שלו. בלילה שמו משמר על יד קברו במשך שבועיים שלא יגנבו את הארון עם הגופה שלו.

גם השדה חמד כשהוא נפטר הם רצו לגנוב אותו.

כאן ראינו כמה זה חשוב שאדם רואה בספר שאותיות מחכימות. אגב, הראשית חכמה כותב: שאם אדם ראה מראות אסורות וחטא בעיניו שיסתכל בפני החכם שלומד אצלו ושיסתכל בספר. ההסתכלות בכתב של האותיות מכפרת. עצות ישרות וטובות שאדם ידע במה הוא יכול להינצל.

אומר הזוהר הקדוש "ויצורו וימנו"

אני הולך לשוק אני סופר ובודק שלא יהיה לי גזל. אבל אדם הולך לשוק ושלם, בסדר שהוא בודק. אבל יש כאלה שיש להם מחלה כל רגע סופר. זה אל תעשה.

טוב לאפות לחם לכבוד שבת, אבל לא לזרוק כי זה קשה לעניות. למה אפו בטורקיה? בזמנם בשוק בטורקיה היו שוקלים את הלחם. וזו קללה. עצם השקילה לא טובה.

כְּל-אֲשֶׁר-צִוָּה השם אֶת-מֹשֶׁה

כל דבר שעשה משה, כל חפץ וחפץ, כל כלי וכלי עשה משה כפי שציווה אותו ה'. בת קול היתה צועקת ואומרת: כאשר ציווה ה' את משה. לא שינה שום דבר.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת.

- **מדוע כתוב פעמיים המשכן ?**

רבותינו אומרים: שהתמשכן פעמיים בעוונותינו. על שנחרב בית המקדש פעמיים. זה לא חורבן סופי. תהיה גאולה.

יום אחד הגיע אריסטו לבקר בירושלים. הוא היה רבו של אלכסנדר מוקדון. ואלכסנדר היה בזמנו של ירמיהו הנביא. בתחילת בית שני. אותו גוי רואה את ירמיהו בוכה. שאל אותו: מה אתה בוכה על אבנים ? אני אבנה לך יותר מפואר. אמר לו ירמיה: חכמה בגויים תאמין. תורה בגויים אל תאמין. יכול להיות רופא, פסיכולוג חכם. אבל תורה זה רק עם ישראל. אפילו יבוא גוי הכי רשע ויתגייר יש לנו מצווה לאהוב אותו כי כתוב ואהבתם את הגר. אמר לו: זה לא אבנים כמו כל אבן. אתה יודע כמה חכמה אני למדתי. כל החכמה וכל הידע והיראה והקדושה והנבואה מכח האבנים האלה. הייתי נכנס לבית המקדש ורואה את האבנים והייתי מקבל חכמה.

- **בזוהר הקדוש כתוב: 3 פעמים בשנה יראה כל זכורך...למה האפליה הזאת ? למה רק זכרים ?**

פשט: שהוא ראש המשפחה, וכל בני המשפחה והעבדים והשפחות היו נספחים אליו.

אומר הזוהר הקדוש דבר שהוא פלא פלאים: דע שהטעם של מצוות הראייה ברגלים (שאני אבוא ואראה את המקדש). אבל מה זה ראיה ? כתוב לראות. שאני אראה. ר' אברהם אזולאי אומר: דע שיש מספר דברים, שאדם הרואה אותם נחקקת דמותו באותו הדבר ולא סרה משם לעולם. זה קיים גם היום. יש מצווה גם היום שהאדם יראה את האוויר של הר הבית. כי עצם הראיה של האוויר של הר הבית, הוא מתראה בשכינה. הדמות שלך נרשמת שם. התורה צוותה אותנו לראות, וזה מקום השראת שכינה."והיו עיני וליבי שם כל הימים." אומר הקב"ה: אני כל הזמן שם. למה אסור לנו היום להיכנס להר הבית ? כי המקום קדוש. אפילו שהוא חרב הוא קדוש. אז הוא אומר: כשאתה רואה את הר הבית הדמות שלך נחקקת שם. וזה הטעם שמשה רבינו עליו לא זכה להיכנס לארץ ישראל. הוא הראה לו את הארץ. מה העניין ? משה רבינו רצה שדמותו תהיה חקוקה בתוך ארץ ישראל ולכן העלה

אותו להר העברים וראה את המקדש ואת מקום ירושלים. הראיה עצמה גרמה שנרשמה שם דמותו.

◆ **נחזור לדברי הזוהר. הזוהר הקדוש אומר: מה זה 3 פעמים בשנה יראה כל זכורך. מי חייב בלימוד תורה ?**

עיקר מצוות לימוד על תורה על הגבר. האישה פטורה מלימוד תורה, אבל יש לה שכר אם היא לומדת בפרט אם היא לומדת תנ"ך, מסכת אבות או הרבה הלכות שהאישה חייבת לדעת, ששייכות לה, הלכות שבת, והלכות מליחה והלכות תפילה והלכות טהרה, בלי סוף, לכן היא מברכת את ברכות התורה. אם היא מחפשת פלפולים נגיד לה תלמדי תורה מפרשים לא פלפולים.

הגבר צריך להחכים בתורה.

◆ **איך ?**

תבוא 3 פעמים בשנה ויש בחג אור מיוחד שמתגלה בחג.

יש עניין בראש חודש לקבל את פני הרב. בכל מקום שיש בו מוסף, כיוון שמוסף שמו כן הוא, נוסף אור נוסף. בראש חודש אני מקבל אור נוסף ע"י תפילת מוסף. יש

עניין שאחרי תפילת מוסף תפגוש את הרב שלך ותקבל ממנו ברכה. כי באותו יום יש לו עומס של קדושה והוא יכול לתת לך.

זה דבר כזה עצום.

ר' אברהם חמאווי, לפני כ 150 שנה. כתב המון ספרים. משהו מדהים. בספרו בית דין הוא כתב, שבראש השנה היה מנהג ללכת לרב העיר להגיד לו שנה טובה שהוא יברך אותך.

אומר הזוהר הקדוש: יראה כל זכורך. כל זכר צריך לבוא לבית המקדש והוא צריך ללמוד תורה והוא צריך כח כדי ללמוד תורה. הם היו חקלאים והיו עובדים קשה. הוא היה בחג הקודם בסוכות ושאב משם כח רוחני וידע שכלי וחכמה עצומה עד פסח. שוב פעם בפסח היה בא ושואב עד לשבועות. ובשבועות שואב עד סוכות. לנקבה יש מצווה אבל היא לא חייבת. האישה זוכה אוטומטית חצי מבעלה.

אמרה הגמרא על הפסוק בישעיה: נשים שאננות שמענה קולי. בנות בוטחות האזנה אמרתי.

- **למה הבנות נקראות שאננות ? למה הן נקראת בוטחות ?**

כי בטוח יש להן גן עדן.

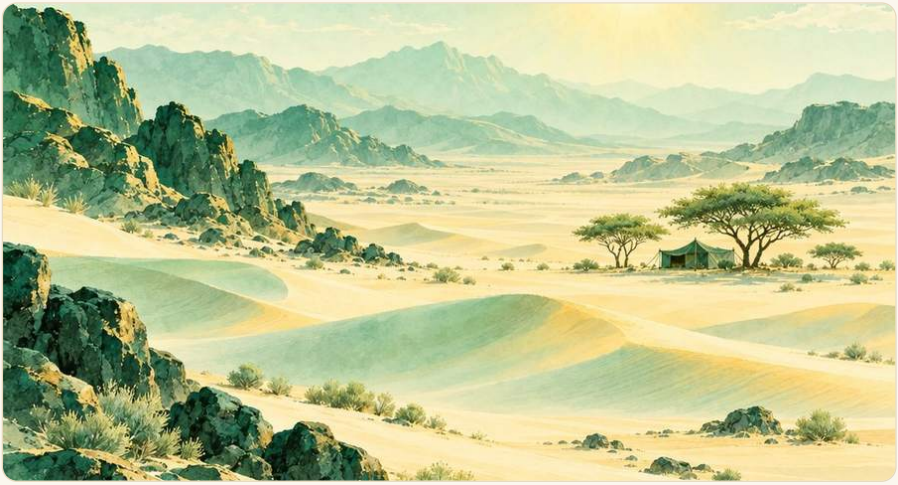
אנחנו לא בטוח.

אמר מוראבי עליו השלום: שמע הגבר יוצא בבוקר נניח ליום שכולו תורה, ואז הוא יוצא מהבית אחרי ארוחת בוקר, והוא חוזר בערב. בדרך, פוגש את העיתונים "כל המרבה הרי זה משובח" בינתיים פגש חבר. בינתיים נכנס לבנק. עד שהגיע לבית הכנסת היה תשע וחצי. ואז הוא היה צמא והלך לשתות...שתה קפה. ישב פתח את הגמרא, הלך לחפש את הגמרא המתאימה. נהיה 10 הגיעו עוגיות מזרחיות וכך באמצע בא איזה חבר שלא ראה אותו כמה שנים. התחבקו והתנשקו....

בא מישהו לפלא יועץ ואמר שאין לו קונים. הוא היה קורא עיתונים בהמתנה ללקוחות. אמר לו הפלא יועץ במקום זה תקרא תהלים. היצר הרע לא יכול לסבול שאתה קורא תהלים אז כל 2 דקות הוא ישלח לך קונה כדי שלא תקרא. זה בדוק ומנוסה. אותו דבר בהמתנה לאוטובוס. תוציא תהילים תראה. יגיעו 3 אוטובוסים.

נחזור לזכויות של הנשים. גדולה ההבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מלאנשים.

ואז החבר שלו נרדם והוא הלך להביא לו מים. אולי נטו הוא למד 40 דקות....יום שלם הגב' לא ראתה את בעלה היא שלחה אותו לבית הכנסת והוא אולי למד 3 שעות. אומר מוראבי, תבוא האישה הזאת לקב"ה ותגיד לו: אתה אמרת שאני והוא שותפים, אז 12 שעות, מ8 עד 8. אז היא תקבל 6 שעות והוא מתוך השלוש שעות שלמד יקבל שעה וחצי. חצי. עכשיו הבנת מה זה גדולה ההבטחה....היא לא אחראית למה שהוא עשה.

מור אבי ואמא שלי בני דודות. הסבתות שלי היו אחיות. והיתה לו דודה מצד האמא שגרה ברמת השרון. פעם בשנה היה נוסע אליה ולומד. בבוקר מתפלל בנץ, והכל היה מביא איתו מהבית, אפילו סוכר של התה. הוא היה הולך לירקון היו שם שדות

חקלאיים. פעם אחת באתי לבקר אותו. מצאתי אותו יושב תחת איזה עץ ולומד. הוא אמר לי: שעתיים של לימוד הספקתי שבוע של לימוד בירושלים. שקט ושלווה והאדמה. היה חוזר עם אנרגיות אדירות.

יש לי אחות שהיתה לומדת בסמינר בירושלים. והיתה לה מורה שקראו לה חיה ברוק מורה צדקת וטובה מאד. ונקשרו בקשרי ידידות ואהבה. לימים בחופש שלחה אליה גלויה. כתבה על הגלויה: ח. ברוק. אמי ראתה את הגלויה חשבה שזה חכם ברוך. תגידי לי מי זה חכם ברוך. אמרה לה: לא אמא זו חיה ברוק. מאז נהיתה בדיחה בבית נשאל את חכם ברוך. אימי ואחותה הלכו ברחוב ואימי שאלה איזה תימני איפה חכם ברוך. והוא אמר לה אני מכיר 2 חכמים ברוך, אחד שוחט ואחד החזן שלנו. היא בחרה לדעת על חכם ברוך החזן. והוא הסביר לה את הדרך. כשבא אבא הביתה ספרה לו מה היה. אבי אמר לה זה מעשה לא טוב. כשהוא, התימני יגיע לעולם של מעלה ישאל איפה המצוה שהסברתי לאשתו של חכם סלמן את הכתובת. יגידו לו היא צחקה איתך. יקחו מימך ויתנו לו. הבנת מה עשית עכשיו.

למה גדולה ההבטחה ?

מפני שהאישה זוכה מ 4 מקומות לשכר שלה בגן עדן.

שהיתה ילדה בבית אביה. בת תחילה סימן לבנים. הבת הגדולה היא כמו אמא קטנה, עוזרת מכינה סנדביצים, חצי מהתורה של אחיה שלה. אח"כ אביה חוזר והיא משרתת אותו מביאה לו מגבת. התורה שהוא לומד והתפילה שהוא מתפלל חצי שלה. אחר כך בעלה אחר כך בניה. מ4 מקומות יש לה גן עדן. לכן גדולה הבטחה.

- **במה נשים זכיין ?**

- **מה זה זכיין ?**

אומר הרב חיים אבולעפיה, דבר מדהים: השכר של הגבר בגן עדן חצי של האיש חצי של האישה. אבל אם האישה ומקיימת מצווה, עושה איזה חסד איזה צדקה. בעלה לא לוקח חצי. 100 אחוז זה שלה. "יותר מן האנשים".

פעם הייתי באיזה מקום בצפון, היה איזה ישי מהצפון שאסף מכספי ביטוח לאומי ועם חסכונות קנה ספר תורה. אמר לאשתו בערבית: אני זכיתי. אשתו ענתה לו: חצי ספר תורה שלי. התחיל להתווכח אותה. באותו רגע קרא לסופר. תכין לי ספר תורה אחר שהיא לא תדע. תוך 6 חודשים הסופר הרוויח. זה מעשה שהיה. אני הייתי נוכח. אבל זה לא נכון. בכל מקרה חצי שלה.

הקב"ה ישפיע עליכם שפע ברכה והצלחה וחיים טובים.

רשימות

רשימות

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר